

Herren er den som Døder og gjør Levende,
som nedfører til Helvede og fører op igien.

1 Samuels Bog. 2 Capitel 6 Vers.

Udført

En Borgelig Afsteeds Tale

Over min i Livet Høytelstelige, nu Salige Hustru,

Maria Sunde,
nee de Kennord,

(Fød 1745. den 7de Juli)

Hvis dyre kiebte Siæl

Den 26 Junii 1788. blev samlet til de Saliges Boelig i Himmelen,

Hvis affaaledede Legeme den 4de Juli blev med Ansæeligt Sørge Følge
geleydet til Sin Grav og Hvile - Sted i Sunds Hoved-Kirke)

En

De Efterlevende Benners Trost

Opsat af Hendes

Igienlevende Sørgende Mand

Nathanaël Sunde.

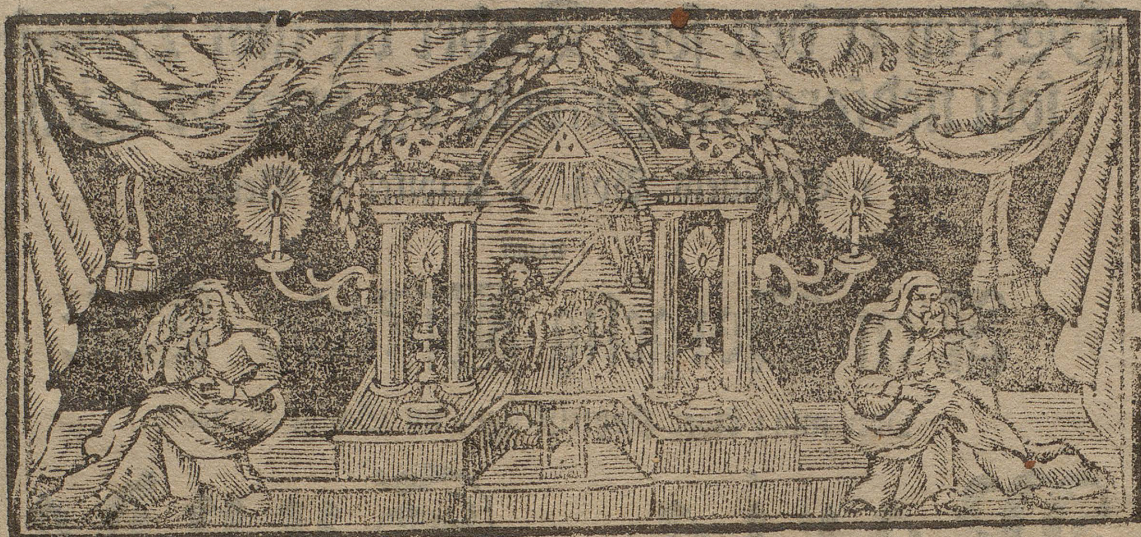
Imprimatur,

Friderich Arentz.

W E N S E N,

helt hos Kongel. Majest. privilegeret Bogtrykker, Christoph Kothen.

BN 532

Saa maatte Du, min kiere Siel, saa tilig fra mig flytte,
 Igiennem haarde Fristelser Din JEsus forde Dig:
 Han tog Dig med sin skulte Haand, at blive ham til Bytte,
 Dit skønne Blomster falmet bort: Det var ret tungt for mig.

✿ ✿ ✿
 Han forde Dig paa saadan Stie, som ey de Sikke agter
 Som gaaer i Verdens Lyster frem og flytter lidt om Glud,
 Han drog Dig fra Forsænglighed, som Verden eftertragter,
 Og taled venligen til Dig: Vend om til mig min Brud.

✿ ✿ ✿
 Jeg har Dig med mit Blod forløst fra Synd og Dødens Snare,
 Jeg vil Dig ogsaa føre ud fra Verdens Sikkerhed,
 Vend Dig til mig, O Sulamiti! frygt ey for nogens Fare,
 Udi min blodig Sved og Død der er Din Siæle Fred.

❧ ❧ ❧

Dit muntre Sind blev slaget ned i Graad og bitter Klage,
Da Du så Døe paa den Synd, som Adam forde ind,
Da kendte Du Dig skyldig, og var nær til at forfage,
Men Herrens Aand arbejdet skult i Dit bedrøved Sind.

❧ ❧ ❧

Saa gik Du paa den snevre Bænk til Himlens Fryde-Boelig,
Igjennem den Fornedrigs Døhl, som Angest fører med;
Den Herrens Gjerning fremmed var, som Døden, gjør urolig,
Men dog oplivet gik Dit Sind i Jesu blodig Sved.

❧ ❧ ❧

Din Jesus Din Bænkbrøder var, han lærde Dig at raabe
Til Gud om Hiælp i Angst og Rød, han var Din Siæle-Mand.
Som troens Lampe tændtes op i Hjertet til at haabe,
At Du frimodig traadset Død og Helveds bidste Tand.

❧ ❧ ❧

Du raabte: Trods, at Helvede mig skade fandt tilføje,
Da Jesus Mig med Blod og Død har frelst fra Satans Vold.
Nu har Min Frelser seet Mig an med sit Miskundheds Døe,
Han er mod Helveds Aander Mig saa tryk en Bænk og Skjold.

❧ ❧ ❧

Da største Kamp var alt forbi, saa sov Du hen saa roelig,
I Jesu Troe gav op Din Aand, han tog Din Siæl til sig,
At være blandt Udvaldes Sal i Himlens Fryde-Boelig,
Hvor hen Du længtes inderlig: At gaa til Himmerig.

Saa Lev da vel i Himmel: Noe min Kiæreste Venninde,
 Som var saa From og Hierte god mod Born og Venner Kiær;
 Hos dem, som kiendte Dig, Dit Navn staar udi Hre-Minde,
 Din Siæl hos Gud nu hiemme er: Det troster mig i Sær.

